

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám:	IV/5021-6/2021
Érkezett:	2022 APR 13.
Példány:	1
Kezelőiroda:	5

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott [REDACTED] 34 [REDACTED] z. alatti tartózkodási helyű magyar állampolgár az Alkotmánybíróság IV/5021-5/2021 számú felhívására a 2021. december 13. napján kelt alkotmányjogi panaszomat az alábbiak szerint egészítem ki és pótolom annak hiányait.

/ Megjegyzés: az Alkotmánybíróság hiánypótlásra felhívó végzésében a címem hibásan szerepel, ezért kérem a pontos cím feltüntetését. /

1. Kérelem:

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Tv. 27 § (1) bek. alapján az alaptörvény ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személyként a 27. § (2) bek. a./ pontjára hivatkozva, mint az ügy felperese alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz, mivel az első és másodfokú bíróságok döntése, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság határozata az Alaptörvényben biztosított jogomat sérti / 27. § (1) bek. a./ pont /és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem, valamint jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva /27. §(1) bek.b./pont /.

A 29. § értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Állítom, hogy az Alkotmánybíróság elé terjesztendő egyedi ügyemben a törvény ezen passzusának mindkét fordulata vizsgálendő és érdemi elbírálásra ad alapot.

Az alkotmányjogi panaszt a Debreceni Járásbíróság 7.P.22.957/2018/158. számú elsőfokú ítéletével, a Debreceni Törvényszék 1.Pf.20298/2021/4. számú másodfokú ítéletével és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.183/2021/2. számú végzésével szemben terjesztem elő.

Az alkotmányjogi panasszal összefüggésben felmerülő alapvető alkotmányjogi kérdés a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. (Pp.) 407 § (2) bek. c./ pontja Alaptörvényellenességének vizsgálata.

Határozott kérelem:

I.

Kérelem:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól állapítsa meg azt, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett a Debreceni Járásbíróság 7.P.22.957/2018/158. számú elsőfokú ítélete és a Debreceni Törvényszék 1.Pf.20298/2021/4. számú másodfokú ítélete sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogaimat, mert nem pártatlanul és nem tisztességes eljárás keretében születtek meg, ezért alaptörvényellenesek.

Az alkotmányjogi panaszom nem a tényállás felülvizsgálatára, egy újabb jogorvoslati eljárásra irányul és panaszomban nem a bizonyítékok újraértékelését, valamint azok újbóli mérlegelését kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hanem kizárólag annak megvizsgálására irányul, hogy az eljárások és a Polgári perrendtartás vonatkozó rendelkezése az Alaptörvényben biztosított jogaimat sértik.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól állapítsa meg azt, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.183/2021/2. számú végzése sérti az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamisági klauzulából levezethető jogbiztonság követelményét, ezért alaptörvényellenes.

Fentiek alapján kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az egyedi ügyben született első, másodfokú és kúriai határozatokat semmisítse meg és rendelkezését küldje meg a Kúria részére a további intézkedések megtétele érdekében.

II. Kérelem: [REDACTED]

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vizsgálja meg a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX Tv. (Pp.) 407 § (2) bek. c./ pontja alaptörvényellenességét abból a szempontból, hogy ezen törvényi rendelkezés az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamisági klauzulából levezethető jogbiztonság követelményébe ütközik-e.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól állapítsa meg a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. (Pp.) 407 § (2) bek. c./ pontjában foglalt rendelkezés az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamisági klauzulából levezethető jogbiztonság követelményét sérti.

Fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. (Pp.) 407 § (2) bek. c./ pontjában foglalt rendelkezést annak alaptörvényellenessége miatt semmisítse meg.

I.

Az I. sz. kérelem a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvényellenesség részletes kifejtése és annak alkotmányjogi indokai:

Az Alkotmánybíróságot eljárása során tényállásvizsgálati kötelezettség is terheli. Az alperes anyától 2007. július 10. napján született [REDACTED] nevű gyermekem, aki születésétől kezdve közös megegyezésünk alapján az anya gondozásában nevelkedett, a tartásáról gondoskodtam és vele a kapcsolatot rendszeresen tartottam. A szülői felügyelet, a tartásdíj és a láthatás szabályozása a felek megállapodásán alapult, annak bírósági, vagy gyámhatósági rendezése elmaradt. Az egyedi ügyben állítottam, hogy kiskorú gyermekem édesanyja a lakókörnyezetét és a közös gyermekünket éveken át elhanyagolta, ami a gyermek személyiségfejlődésére kedvezőtlen módon hatott, a gyermek személyiségfejlődése megakadt. Mivel az anya nem fogadta el a családtagoktól a segítséget családgondozási eljárást kértem és gondozásba kerültek az anya és kiskorú gyermekei. A családgondozás megszűnése után ismételten jelentkezett a korábbi elhanyagolás, ezért a gyámhatóságtól kértem segítséget. Az anya a gyámhatósággal nem volt együttműködő, a lakókörnyezete megtekintését, a valóság feltárását megakadályozta. Ezért a kiskorú gyermekünket nem engedtem vissza a nem megfelelő anyai környezetbe. Peres eljárást kezdeményeztem a szülői felügyeleti jog gyakorlásának rendezése tárgyában, kérve azt, hogy a gyermek felett a szülői felügyeleti jogot kizárólagosan én gyakorolhassam, a gyermek és az anya részére biztosított láthatás szabályozása mellett. Kértem ezen kérdésekben az ideiglenes intézkedés meghozatalát is. A nyíregyházi Járásbíróság ideiglenes intézkedéssel a gyermek visszaadására kötelezett és a szülői felügyeleti jog kizárólagos gyakorlására az anyát jogosította fel. A fellebbezésem folytán eljárta Debreceni Törvényszék az elsőfokú végzést helybenhagyta, egyben kifejtette, hogy a gyermeket önkényesen tartottam vissza.

A peres eljárás a Debreceni Járásbíróság előtt folyt le. A pszichológus szakértői vélemény az évekkel korábbi állításomat megerősítette, amikor megállapította a gyermek személyiségfejlődésének megakadását, de tévesen következtetve arra az álláspontra helyezkedett, hogy az anya ellen indított

alaptalan eljárásaim okozták a gyermek személyiségfejlődésének megakadását. A szakértői vélemény szenzitív paranoid beállítódásnak tekintette azt a körülményt hogy nem tudom elfogadni, az anyának lehetett más indoka is amiért a gyámhatóságot nem engedte be a lakásba. Az első és másodfokú bíróság is elfogadta az álláspontom szerint aggályos szakértői véleményt. Az elsőfokú bíróság az anyát jogosította fel a kizárólagos szülői felügyeleti jog gyakorlására. A másodfokú bíróság az elsőfokú rendelkezést helybenhagyta és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a gyermeket önkényesen tartottam vissza.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az alábbiak szerint tartalmazza: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el.

A kereseti kérelem beadására 2018. április 11. napján került sor. Az elsőfokú peres eljárásban eljáró Nyíregyházi Járásbíróság 2018. július 10. napján hozta meg az ideiglenes intézkedésről rendelkező végzését. A bíróságnak elég idő állt rendelkezésére. Az ideiglenes intézkedés meghozatalát megelőzően többszöri indítványom ellenére sem szerezte be az alperes anyára terhelő családgondozási iratokat, valamint az alperes anyára terhelő a Vásárosnaményi Gyámhatóság előtt kezdeményezett védelembé vételi eljárás iratait. Többszöri indítványom ellenére nem idézte a peres feleket személyes meghallgatásra és a hiányos iratok alapján döntött. Álláspontom szerint a bíróság az alperes részére kedvező, részrehajló eljárást folytatott, ezáltal sérült a pártatlan bírósághoz való alkotmányos jogom, továbbá azáltal, hogy a felek meghallgatása elmaradt sérült a tisztességes és nyilvános tárgyaláshoz való jogom is. Álláspontom szerint a bíróság mulasztott, és jogszabálysértő módon járt el, ezáltal nem érvényesültek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos jogaim. Álláspontom szerint a bíróságnak a helyes tényállás megállapításához az alperesre terhelő bizonyítékokat tartalmazó iratokat is be kellett volna szerezni, a bíróságnak hivatalból is kötelessége lett volna ezen eljárási cselekmény lefolytatása. A felek meghallgatása indokolt lett volna, mert a gyermek ideiglenes elhelyezése előtt vizsgálnia kellett volna a bíróságnak azt, hogy az alperes anya a bíróság tárgyalásán a bíróság által feltett kérdésekre milyen indokokat tud előadni a gyámhatósági eljárás megakadályozására. Véleményem szerint egy gyámhatósági eljárás megakadályozásának ésszerű indoka nem lehet, csakis a valóság eltakarása lehet az indoka.

Ezt követően a fellebbezésem folytán eljáró Debreceni Törvényszék az elsőfokú ideiglenes intézkedésről szóló végzést helybenhagyta. Az anyára terhelő bizonyítékokat tartalmazó családgondozási iratok, gyámhatósági védelembé vétel iratai még mindig nem álltak a bíróság rendelkezésére és nyilvánvalóan a másodfokú határozat meghozatalára a felek meghallgatásának mellőzésével került sor. A Debreceni Törvényszék határozata ennek ellenére tényként rögzítette azt, hogy az elsőfokú iratokból megállapítható az, hogy amikor a felperes önkényesen magához vette a gyermeket, az anya azóta csak a kerítésen keresztül tarthatja a gyermekkel a kapcsolatot, vele négy szemközt nem találkozhatott, meg sem ölelhette a gyermekét. A másodfokú bíróság ezen iratellenes megállapítását a hiányos iratok alapján hozta meg, és azon megállapítása, hogy a gyermeket önkényesen vettem magamhoz minden alapot nélkülöz. Nem vizsgálta sem az elsőfokú sem a másodfokú bíróság azt, hogy a gyermeket e felek ténylegesen közös szülői felügyelet mellett, vagy az anya kizárólagos szülői felügyeleti jogának biztosítása mellett nevelték. Ennek vizsgálatához elengedhetetlenül szükséges lett volna a Ptk. 4:164 § (1) (3) bekezdésének és 4:165 § (1) bekezdésének a maradéktalan alkalmazása az anyai gondozás háborítatlanságának vizsgálata, amelyhez pedig indokolt a családgondozás és gyámhatósági eljárás iratainak beszerzése is. Álláspontom szerint a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság eljárása és határozata sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető alkotmányos jogomat.

A pártatlan bírósághoz és tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogom sérült azáltal is, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. Tv. (Ptk.) anyagi jogi szabályait sértő első és másodfokú ítéletek születtek.

A Ptk. 4:164. § (1) bekezdése alapján főszabály az, hogy a szülői felügyeletet a szülők közösen gyakorolják akkor is, ha már nem élnek együtt.

Ehhez tartozó kiegészítő szabály a Ptk. 4:165 § (1) bekezdése, amely kimondja, hogy a szülők megállapodhatnak abban, hogy a szülői felügyeletet egyikük gyakorolja, és a szülők erre irányuló megállapodására utal, ha a gyermek hosszabb ideje **háborítatlanul** egyikük háztartásában nevelkedik.

A bíróságok nem foglaltak abban állást, hogy a szülői felügyeleti jog leszabályozása hiányában azon körülményt mely szerint a gyermek állandósult gondozási helyén 10 hónapig tartó családgondozásra került sor, amit az apának, mint szülőnek kellett kezdeményezni az anyával, mint másik szülővel szemben, és ezen gondozás szükséges volt, továbbá szintén az apának, mint szülőnek kellett kezdeményezni gyámhatósági védelembe vételi eljárást, ami megint szükséges volt, és ennek eredményeként szükséges volt a gyermek elmozdítása is, ezen tényeket a háborítatlan nevelkedés tekintetében figyelembe kell-e venni, vagy sem. A felperes álláspontja az, hogy ezen eljárások következtében nem lehetett úgy tekinteni, hogy a gyermek háborítatlanul nevelkedett az anya háztartásában. A Ptk. vonatkozó 4:165 § (1) bekezdésében foglalt szabályból nem csak a másodfokú bíróság által hangoztatott közös szülői megegyezés szükségessége következik, hanem az is, hogy amennyiben a hosszabb ideje az egyik szülő háztartásában nevelkedés nem háborítatlan, akkor annak ellenére, hogy a gyermek hosszabb ideje az egyik szülő háztartásában nevelkedik, a közös szülői felügyeleti jog feléled. A Ptk. azért adja ezt a szabályozást, hogy ilyen esetben a gyermek érdekében a különélő szülő is hathatósabban felléphessen. A Ptk. 4:164 § (3) bekezdése értelmében az azonnali intézkedést igénylő esetben a szülő a gyermek érdekében – a másik szülő késedelem nélkül történő értesítése mellett – közös szülői felügyelet mellett is önállóan dönthet.

A bíróságoknak állást kellett volna foglalni abban, hogy a háborítatlanság megállapítható-e, megállapíthatóság hiányában pedig elfogadni tényként, hogy az apa közös szülői felügyeleti jog gyakorlása mellett döntött arról, hogy a közös gyermeket, a gyermek érdekét szem előtt tartva a nem megfelelő körülményeket biztosító anya mellől addig, míg a körülmények nem rendeződnek elmozdítja.

Ebből következően nem lehetett volna arra az álláspontra helyezkedni, hogy a gyermek visszatartásakor önkényesen jártam el.

Álláspontom szerint azáltal, hogy az első és másodfokú bíróságok a Ptk. vonatkozó rendelkezéseivel mint anyagi jogszabállyal ellentétes határozatokat hoztak megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz fűződő jogomat, valamint az alperes anyára kedvező módon részrehajlóan jártak el, ezáltal sérült a pártatlan bírósághoz való jogom is.

Az egyedi ügyben a másodfokú ítélet 3 év pertartam után odáig jut, hogy mind az objektív, mind a szubjektív körülmények tekintetében csak feltételezésekre bocsátkozik, a konkrét ténymegállapítás hiányzik.

Idézem: „A Törvényszék álláspontja szerint felperesnél **lehet**, hogy kedvezőbbek az objektív körülmények, azonban ez önmagában nem ok a szülői felügyeleti jog módosítására.” [42]

Idézem továbbá: „A felperes csak a saját felügyelete mellett engedte a kapcsolattartást annak az anyának, aki a gyermeket születésétől fogva nevelte, gondozta. [55] A felperes ezen magatartása a Törvényszék álláspontja szerint **megkérdőjelezi** a nevelési alkalmasságát. [56]

A Törvényszék ezen megállapításai nem mutatnak egyezőséget az elsőfokú bíróság határozatával, amely az objektív körülmények egyezősége mellett foglalt állást, a szubjektív körülmények tekintetében pedig nem bocsátkozott feltételezésekre.

Az alkotmányjogi panasz mellékleteként becsatoltam a Kúriához írt felülvizsgálati kérelmemet, amelyben részletesen taglaltam milyen jogszabálysértő eljárást folytatott le az első és másodfokú bíróság. Itt kiemelem azt, hogy egyáltalán nem vették figyelembe az eljárás elején általam becsatolt közjegyző előtt tett három tanúvallomást. A számba sem vett bizonyítékok esetén álláspontom szerint

jogszabálysértő eljárásról van szó, ami megfelel a tisztességtelen bírósági eljárás alkotmányjogi sérelmének.

Amennyiben a bíróságok a jogszabályok betartásával jártak volna el úgy nem keletkezett volna alkotmányos jogsérelem.

II.

A II. sz. kérelem az egyedi ügyben felmerülő alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés részletes kifejtése és annak alkotmányjogi indokai:

Az Alaptörvény B cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam.

Ezen jogállamisági klauzulából vezethető le a jogbiztonság követelménye.

A jogbiztonság követelményét, mint alapvető alkotmányos jogot sértik az alkotmányjogi panasszal érintett határozatok, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. (Pp.) 407. § (2) bek. c./ pontja.

Mindezt az egyedi ügyem történései az alábbiak szerint támasztják alá.

A Kúria Pfv.II.21.183/2021/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmemet visszautasította, megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemben nem bírálható el. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. Pp. 407. § (2) bek. c./ pontja szerint ugyanis nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helyben hagyta a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, megváltoztatása, továbbá a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, elhelyezésének megváltoztatása, továbbá a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozása iránti perekben.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság határozata kimondta, hogy jelen ügyben a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése tárgyában **egybehangzó** első és másodfokú ítélet született, ezért a szülői felügyeletre vonatkozó jogerős ítéleti rendelkezés felülvizsgálata a Pp. 407. § (2) bek. c./ pontja értelmében kizárt.

Az alkotmányjogi panasz alapját képező álláspontom szerint ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül a polgári perrendtartásból következő azon tény, hogy az ítélet rendelkező részből és az ahhoz tartozó indokolásból áll. Az indokolásra a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv. (Pp.) 346. § (4)-(5)-(6)-(7) bekezdései kötelező tartalmi elemeket határoznak meg, úgy mint tények megállapítása, felek kérelmeinek és nyilatkozatainak rögzítése, jogi indokolás.

Az egyedi ügyben az első és másodfokú ítéleti rendelkezések egyezősége mellett az első és másodfokú ítélet különbözőséget mutat az indokolás ténymegállapító és jogi okfejtést tartalmazó részeiben. Az ítélet a rendelkezéssel és az indokolással alkot egy egészet és a két alkotóelem elválaszthatatlan és egymással szorosan összefügg. Az indokokból kell következnie a döntésnek.

Ebből eredően ha eltérő indokok alapján jut két különböző szintű bíróság azonos döntésre, az tartalmában már nem lehet azonos ítélet. A két különböző szintű ítéletet tehát- szemben a Kúria okfejtésében foglaltakkal - nem lehet egybehangzónak nevezni. Ha a jogszolgáltató szervek ennek figyelmen kívül hagyásával járnak el, akkor az a lényegét felölelő tartalom mellőzésével pusztán formális ügyintézésé válik.

Az egyedi ügyben a másodfokú ítélet 3 év pertartam után odáig jut, hogy mind az objektív, mind a szubjektív körülmények tekintetében csak feltételezésekbe bocsátkozik, a konkrét ténymegállapítás hiányzik.

Idézem: „A Törvényszék álláspontja szerint felperesnél **lehet**, hogy kedvezőbbek az objektív körülmények, azonban ez önmagában nem ok a szülői felügyeleti jog módosítására.” [42]

Idézem továbbá: „A felperes csak a saját felügyelete mellett engedte a kapcsolattartást annak az anyának, aki a gyermeket születésétől fogva nevelte, gondozta. [55] A felperes ezen magatartása a Törvényszék álláspontja szerint **megkérdőjelezi** a nevelési alkalmasságát. [56]

A Törvényszék ezen megállapításai nem mutatnak egyezőséget az elsőfokú bíróság határozatával, amely az objektív körülmények egyezősége mellett foglalt állást, a szubjektív körülmények tekintetében pedig nem bocsátkozott feltételezésekbe.

Álláspontom szerint az Alaptörvényben deklarált **jogállamiság** / Alaptörvény B cikk (1) bekezdés / klauzulájából levezetett **jogbiztonság követelményébe** ütközik, ha a végleges, már nem támadható bírósági döntés nem határozott tényeket állapít meg - olyan körülmények esetén, amelyek lényegesek és egyébként vizsgálhatóak – hanem **feltételezésekbe bocsátkozik**. Következésképpen a jogerős döntést hozó Törvényszéknek, mint másodfokú bíróságnak az Alaptörvényben deklarált jogbiztonság követelményének eleget kellett volna tennie és határozottan állást kellett volna foglalnia abban, hogy az objektív körülmények melyik szülőnél kedvezőbbek, vagy amennyiben egyezőséget mutatnak, úgy ezt kellett volna kimondania.

A jogállamisági klauzulából levezett jogbiztonság követelményét a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Tv.(Pp.) 407. § (2) bek. c./ pontja az alábbiak szerint sérti.

A Pp. rendelkezései kizárták /a Kúria végzése értelmében is/ a felülvizsgálati jog lehetőségét.

Ezen túlmenően a Pp. rendelkezése szerint a szülői felügyeleti jog rendezése iránti perekben nincs lehetőség perújításra sem. A Pp. rendelkezései tehát mindkét rendkívüli jogorvoslati lehetőséget kizárják ebben a pertípusban. Következésképpen a perben másodfokon született jogerős döntés végleges, azt semmilyen módon nem lehet már támadni.

A jogorvoslati jog ilyen mértékű lecsökkentése abban a pertípusban amelyben családok, és elsősorban gyermekek sorsa dől el adott esetben jogtalansághoz vezethet. Hiányzik a jogorvoslati kontroll.

A felülvizsgálati jog lehetőségének hiányában a másodfokú elbírálás során nem körültekintően elbírált, felszínes és iratellenes, ellentmondásos ítélet született, amelyet azonban végleges döntésnek kell tekinteni. A felülvizsgálati jog kizártsága azt okozza, hogy a másodfokon eljáró bíróság felett nincs kontroll, ezért kontroll hiányában gyakorlatilag bármit megtehet és bármit kimondhat következmények nélkül. Ezt az egyedi ügyem jól példázza.

Álláspontom szerint amennyiben a másodfokú bíróság nem azt mondja ki, hogy helyes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a felhozott jogszabályok köre és helyes az azokból levont jogkövetkeztetés, hanem eltérő indokolást adva változtat a tényálláson a jogi indokoláson, és feltételezésekbe is bocsátkozik, akkor azonos első és másodfokú ítéleti rendelkezések mellett sem beszélhetünk egybehangzó ítéletekről. A felülvizsgálati kontroll hiánya pedig az egyedi ügyemben Alaptörvényellenességet eredményezett.

A Kúria / korábban Legfelsőbb Bíróság / több eseti döntésében kimondta azt, hogy a szülői felügyeleti jog gyakorlásának rendezése iránti / korábban gyermekelhelyezési / perekben a gyermekek hosszútávú érdekét szem előtt tartva kell eljárni, ennek szellemében részletes bizonyítási eljárást kell lefolytatni, és valamennyi lényeges részletre kiterjedően kell tényállást megállapítani. Mindez a gyermekek mindenek felett való érdekét szolgálja.

A felülvizsgálati kontroll hiánya nem az ítélkezési színvonal emelését, hanem fellazulását, felszínessé válását, következésképpen romlását eredményezi. Hiányzik tehát az Alaptörvényben garantált jogbiztonság követelményének megvalósulása. A felülvizsgálati jog kizártságával hiányzik az a Kúria által egyébként gyakorolt szakmai és ítélkezési kontroll, amely biztosítja, hogy a végleges döntést hozó másodfokú bíróság a törvényben meghatározottak szerint indokolja döntéseit

Tisztelettel:

felperes

